

“Weinigen beseffen dat slechthorendheid een chronische aandoening is die ‘meedoen aan de samenleving’ bemoeilijkt”

Hoe pakken de adviezen, richtlijnen, handreikingen of standpunten van het Zorginstituut in de praktijk uit? In hoeverre sluit dat wat ‘aan het bureau’ is bedacht aan op de dagelijkse praktijk ‘aan het bed’? Deze keer: **Het verbeter-signalement 'Onderweg naar passende hoorzorg'**.

Tekst Edith Bijl

Beeld De Beeldredactie | Marco Okhuizen, Marcel van Hoorn

aan het **Bureau**

Mariska Stam is projectleider Passende hoorzorg bij het Zorginstituut.

“Al acht jaar werken we met meer dan twintig partijen aan de verbetering van de hoorzorg. In 2019 stelden we in een eerste rapport het grote verbeterpotentieel van de hoorzorg vast, plus het aantal slechthorenden: ruim 1 miljoen. Dat aantal groeit nog steeds; door de vergrijzing, maar ook door aanwas van 50-minners die door werk of in hun vrijetijd gehoorverlies opliepen. Dat maakt slechthorendheid tot een groeiend (maatschappelijk) probleem. Te meer omdat de impact van slechthorendheid op iemands hele verdere leven nog altijd wordt onderschat. Het kan voor mensen met deze chronische aandoening een stuk moeilijker zijn om mee te doen aan de samenleving, zoals werk, deelname aan het verkeer of aan een gesprek. Die factoren vergroten de urgentie om te komen tot passende, kwalitatief goede en toegankelijke hoorzorg, die ook in de toekomst houdbaar is. Een grote stap daarin is de publicatie van het verbeter-signalement in 2023, dat met alle betrokken partijen tot stand is gekomen. In het rapport noemen we enkele concrete verbeterpunten, waarvan de belangrijkste gaat over het leveren van hoorzorg op maat, dus persoonsgerichte, passende hoorzorg. Deze verbetering impliceert een omslag in het denken over deze zorg. Waar de hoorzorg voorheen vooral gericht was op het aanmeten van een hoortoestel, leidt ‘hoorzorg op maat’ nu tot een verbreding naar andere zorgvormen, zoals psychosociale hulpverlening, communicatietraining en meer nadruk op nazorg. Het verbeter-signalement levert een bijdrage aan die verbreding, waarvan de nieuwe *Veldnorm Hoorhulpmiddelenzorg* een zeer relevante uitwerking is. Daarover vertelt Donné hiernaast meer.

De betrokkenheid en de wil van partijen om samen stap voor stap die verandering te realiseren, vond ik als projectleider mooi om te zien. Want die verbetering lijkt misschien iets kleins, maar het is een mega-omslag in het denken en in het organiseren van hoorzorg voor deze mensen.”

aan het **Bed**

Donné Pans is klinisch fysicus-audioloog bij Adelante en voorzitter van het Nationaal Overleg Audiologische Hulpmiddelen (NOAH).

“Het NOAH bestaat uit vertegenwoordigers van patiënten, audiciens, kno-artsen, audiologen, audiologische centra en leveranciers/fabrikanten van hoorhulpmiddelen. Het platform stelt zich ten doel mensen met een blijvend gehoorverlies zo goed mogelijk te laten functioneren ondanks hun gehoorbeperking. De NOAH-veldnorm beschrijft de deskundigheden van de betrokken professionals en bevat een protocol met verwijscriteria voor doorverwijzingen binnen de hoorzorg. Voorheen was de NOAH-veldnorm vooral gericht op de hoortoestelverstrekking, de technische kant van de hoorzorg. De (herziene) richtlijnen van de kno-artsen en klinisch fysici-audiologen maakten het noodzakelijk de verouderde verwijscriteria in de *Veldnorm Hoortoestelverstrekking* te herzien. Het verbeter signalement uit 2023 gaf extra energie en motivatie om de herziening door te zetten. Uit het signalement bleek immers onder meer dat er bij het aanmeten van een hoortoestel te weinig aandacht was voor de psychosociale en communicatieve hulpvraag van patiënten. We hebben goed geluisterd naar het Zorginstituut en de signalen serieus genomen. Ook – en dat was nieuw – stemden we ons beleid meer af met de huisartsen. De nieuwe veldnorm lanceren we 1 juli aanstaande. De naam van deze versie, *Veldnorm Hoorhulpmiddelenzorg*, laat zien hoe ons denken over hoorzorg is verschoven. Die nieuwe zienswijze is ook vertaald in de organisatie van de hoorzorg. We kijken nu meer vanuit de vraag: welk pad kan de slechthorende het beste bewandelen om passende hoorzorg te krijgen? Dan blijkt dat de kno-arts minder nodig is, terwijl er meer vraag is naar hulp bij psychosociale en communicatieproblemen, bijvoorbeeld van audiologische centra. Daarnaast doen we een groter beroep op de audicien, die al in de winkel de zorgvraag moet kunnen beoordelen. Verwijscriteria uit de veldnorm helpen de audicien bij deze triage, zodat hij passender kan doorverwijzen. Zo leiden onze verbeterlagen tot winst voor slechthorenden, in de vorm van kortere routes en passender hoorzorg.”

“Onze verbeterlagen
leiden tot winst
voor slechthorenden,
in de vorm van kortere
routes en passender
hoorzorg”